

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kundgjørelse angaaende Udgaven af Saxos og Snorros Krøniker

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 4. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_294-txt-shoot-idm496/facsimile.pdf (tilgået 23. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

nu henvend en heel Menneske-Alder, næsten uafbrudt forbrudt Europas Folkstæd, Iagt an paa at forkynde de hærige Forhold og de fredelige Synder, samt paa at fængsle Opmærksomheden i det floge Dødsens Inevne Kred. Ingen veed hvorlængt den Sildhed kan vare, som igjen har besøgt os, men alle veed vi at Historien ligesaa lidt som Naturen er nogensteds sikker for Uveir, og vel maatte vi da føle os dobt til opfordrede til med Raskhed og Fyer, at bruge de flygtige Dage, helbrede paa de slagne Bunder, købe paa den fædte Brost og samle Kraft til at bære hoed den uviste Fremtid kan bringe. At dette nu ingenlunde naaes ved at alemnne det Furbigangne, forsynde sig i det Nærberende og blot hige efter legemlig Fortsættelse og Overflodighed, beryan, og paa den evige Sandhed at det er Nads Kraft der behøves og fattes, have de seneste Dage givet et uimodsigeligt Beviis, og skal da Noget sandtru forsatte Staterne Kraft og Menneskeheden lysere Dage, da maatte det unægtelig være ievig Bestræbelse for sig at vinde, og hos det menige Folk at vakte og udbrede hoed der aandelig Forle og adler Mennesket, hoed der kan træffe Lykens Dæmninger og forløbe Bondhed: opfoiende, hærige, haakfulde Følelser. At nu i Land Fædrene i Nads-Sjærlighed med eet Ord udtrykker hoed der behøves, at den ei kan være tilside, med mindre et Folk føler sig som een Slægt og eet Legeme i Landen, og at denne Følelse er unuetig uden hærige Munde af den Forrid der indslutter vore adfættede Slægter i den evne, fædte, Fædrene-Slægt, der lader sig ikke vel nægte. Er det nu desuden saa, som Historien synes at sige, at her i Norden er Fædrenes Historie den Kundskabs Lilde og blinkende Sjæne, hvortil Folket af Naturen føler sig draget og vinker, da maatte den ogsaa være det Middel, hvorigjennem det her bedst vil lykkes at meddele menig Mand Dylsning og Kundskab, men at den ei bertil kan bruges for den henslumrede Sjærlighed eller opvagner, og at den neppe vækkes, hvis det ei kan ske ved Fortids Skrifter, der ere som et levende Ord af Fædrenes egen Mund, maatte vel agtes for vist. En større Gave end de hærige Kroniker — det rige Arvegodts eller fattige Fædre — kan vi da ikke skænke menig Mand i Norden; og vi tør nære det Haab derved at virke til Udvækkelse af en Land, der vil skænke Fædrenes Landet Slægter, som værbigen afløse de Henslums og Udvæde, i det de med adler Daad fornye Deres Munde.

Kjøbenhavn den 2die August 1816.

Pram. Treschow. Grundtvig.

Committerede af Selskabet for de Nordiske Oldskrifter.

